

előtt népszerűsítik Németországot, melynek agresszív elképzeléseit félelemmel vegyes helyesléssel figyelték, magánúton viszont folyamatosan biztosítják a nyugati szövetségeseket afelől, hogy Magyarország mindenképpen megőrzi szuverenitását és függetlenségét. Ezt a kettősséget példázta Magyarország kétértelmű magatartása történelmi szövetsége, Lengyelország iránt. Telekinek ahhoz, hogy Romániától visszaszerezze Erdélyt, szüksége volt a Harmadik Birodalom rokonszenvére és pártfogására, s ezért 1939 júliusában tudtára adta Hitlernek, hogy egy általános konfliktus esetén Magyarország a tengelyhez igazítja politikáját. De egy második levelében arról értesítette őt, hogy Magyarország erkölcsi megfontolások alapján nincs abban a helyzetben, hogy hadműveletekbe kezdjen Lengyelország ellen. A németek haladéktalanul válaszoltak, és ez a válasz fenyegető volt. Erre 1939. augusztus 8-án Csáky minden felhatalmazás nélkül tudatta Ribbentropmal, hogy Teleki leveleit tekinték semmisnek. A Birodalom ennek ellenére bizalmatlansággal tekintett a magyar politikára, és ennek jelzése végett egyes hadianyagok szállítását leállította. A tilalmat csak akkor oldották fel, amikor Magyarország közölte, hogy nem tesz semlegességi nyilatkozatot.⁶⁴ Amikor a második világháború küszöbén Németország nyomás alá vette Lengyelországot Danzig ügyében, Magyarország azt tanácsolta Lengyelországnak, hogy engedjen. Viszont az is tény, hogy amikor Németország szeptember 1-jén, egy héttel a Hitler–Sztálin-paktum megkötése után Lengyelország megtámadásával kirobantotta a második világháborút, Magyarország nem engedélyezte, hogy német csapatok vonuljanak át az ország területén. Magyarország megfogadta Ribbentrop tanácsát, amely úgy szövelt, hogy „tartson nyitva a magyar kormány minden lehetőséget”⁶⁵, nem tett tehát formális semlegességi nyilatkozatot, viszont amíg a harcok folytak, szigorúan távol tartotta magát a konfliktustól, közben pedig rokonszenvet tanúsított Lengyelország iránt, megnyitotta határait, és kb. 60–80 000 menekültöt fogadott be, akiknek nagy része katona volt.⁶⁶ Horthy kormányzónak gondot okozott, hogy nem tekinti-e majd barátságtalan lépésnek Németország ezt a nagylelkűséget, s nem szeretne volna kockára tenni a német támogatást Trianon revíziója tekintetében, ezért sietve megnyugtatta Hitlert, hogy Magyarország továbbra is hűséges barát marad. 1939. november 3-án kelt levelében a kormányzó emlékeztette a Führert, hogy az első világháborús összeomlás óta Magyarország igaz barátja Németországnak, rámutatott, hogy a Németország iránti nagyrabecsülés jele, hogy oly sok német származású személy került a legmagasabb kormányzati és katonai posztokra. A hűség további bizonyítékeként Horthy aláhúzta, mennyire kívánatos fellépni a Szovjetunió ellen, végül biztosította a Führert, hogy